

Biel Mesquida: “Som un gran defensor de la relectura com a forma de lectura”

Lector Si hagués de triar, Biel Mesquida creu que preferiria ser lector més que no escriptor. “La lectura és un medicament que dóna salut, sense contraindicacions ni efectes secundaris”, assegura. Aprofitam la cita amb ell per parlar d’això: del fet de llegir

29/04/2015 00:00

CRISTINA ROS

El dia que quedam per a l’entrevista cauen quatre gotes, només quatre. Així i tot, Biel Mesquida arriba amb un bon paraigua i amb gorra. “M’agrada molt que ploqui, molt”, diu tan bon punt entra al Café Lírico, el bar que més s’estima de Palma. Per això, quan li demano la seva paraula preferida, no ho dubta: “Pluja”. Com tampoc no s’ho pensa dues vegades, en preguntar-li que ens digui un poeta de referència. “Juan Ramón Jiménez”, contesta, i de bell nou remet al moment i a les emocions: “Avui al matí, en veure el camp, no em puc treure del cap aquell « *Abril venía, lleno todo de flores amarillas*»..

¿No ho has vist com està de maco?” Fa pocs dies que ha acabat a Mallorca la dissetena edició del Festival de Poesia de la Mediterrània, una fita de la qual Biel Mesquida és el director i que, enguany, ha reunit poetes de fins a vuit llengües diferents.

La diferència de llengües, ¿no és un inconvenient per a un festival de poesia que no subtitula les lectures dels poetes participants?

No ho és, de cap manera. Al Festival de Poesia de la Mediterrània tenim una mena de leitmotiv: diem que el poeta és qui fa música amb les paraules o que la poesia és la música de les paraules. Als poetes se’ls ha d’escoltar com si s’escoltés música. Si Paul Valéry deia que la poesia està entre la música i el sentit, jo defenso més això de la música. És cert que al Festival podríem projectar la traducció de cada poema quan es llegeix, però no volem, perquè llavors no s’escoltaria la música.

Llavors no s'entén el poema.

Al marge que es tradueixen els poemes perquè cadascú a casa els pugui llegir, jo sempre dic que no és tan important entendre com sentir. Si llegim els clàssics, no se'ls ha d'entendre tot. Els bons llibres, els bons poemes, no s'acaben mai, perquè en rellegir-los sempre ens desperten imatges i emocions noves. En llegir una novel·la per primera vegada, sovint et deixes dur per la intriga i per l'anècdota, i no és fins que ja et saps això que, en una segona o tercera lectura, pots descobrir les meravelles del llenguatge, noves intrigues, relacions que no havies percebut... Hi ha una literatura d'un sol ús i una altra que té vocació de clàssica, que és la que a mi m'interessa perquè, com deia, no s'acaba mai, sempre t'ofereix noves experiències. Som un gran defensor de la relectura com a forma de lectura.

Sabem llegir?

En general no sabem llegir. Ho hem perdut molt perquè hem perdut capacitat d'atenció i de concentració. La lectura demana una atenció continuada i que hi dediquis tots els teus sentiments, és l'única manera d'aconseguir que l'escrit t'amari, et penetri, que és el gran plaer i el gran enriquiment que traiem del fet de llegir. Vivim un temps de lectures molt superficials. Donat el fenomen, vaig intentar llegir *Cinquanta ombres d'en Grey*, i ara puc dir encara més fort: "Llegiu *L'amant de Lady Chatterley*, sisplau!"

Per què passa això? Què falla?

Falla l'educació. La literatura desapareix dels plans d'estudis. Abans llegíem molt en veu alta, apreníem poemes de memòria, fèiem molts dictats i redaccions que te tornaven corregides i comentades. Jo vaig descobrir que m'agradava escriure amb les redaccions de l'escola. També voldria remarcar la manca de pràctica de l'oratòria, que és essencial per a tot en la vida.

Per què hem de llegir?

Hem de llegir perquè la vida no basta, i la lectura ens dóna moltes altres vides. Fa molt de temps que vaig dir que llegir fa tornar guapos, i ho mantenc, fa tornar guapos mentalment. La lectura és un medicament que dóna salut, sense contraindicacions ni efectes secundaris.

¿Vostè què es considera: més lector o escriptor?

Som un lector professional i un escriptor amateur. Si només pogués ser una de les dues coses, crec que elegiria ser lector. La lectura implica esforç; si no, no hi ha plaer en el llegir. Però per ser escriptor has de tenir una força titànica perquè has de creure molt en tu mateix, i això sempre m'ha preocupat molt. D'aquí que ens cal tenir lectors crítics, oberts i sincers.

En què treballa ara?

S'acaba de publicar *L'ull de Gaudí*, que és la meva visió de la intervenció del mestre català a la catedral de Palma. També he acabat de treballar un llibre de contes, *Trèmolo*, que publicarà Empúries al setembre. Són contes escrits en els darrers tres anys, una selecció després de la qual els he treballat. I tinc en marxa un llibre de poesia que no crec que surti fins al 2016, a Cafè Central. Som molt lent en l'escriptura i publicació de poemes. Ara bé, la veritat és que la poesia està en tots els meus escrits. De fet, mai no he cregut en els gèneres. Qui s'atreveria a dir que Mercè Rodoreda no és poesia?

Vostè, que és un dels escriptors que es mouen entre Catalunya i les Balears, diria que hi ha massa distància entre dos pobles que comparteixen una cultura?

Sí, hi ha massa distància. Jo em considero un pont i he de lluitar contínuament per exercir-ne. Si bé és cert que els elements polítics ens han allunyat, i que ara a les Balears vivim en les pitjors condicions, també ens cal que la societat civil enforteixi els lligams.

https://www.arabalears.cat/premium/societat/BIELMESQUIDA-defensor-relectura-forma-lectura_0_1348065196.html